

Sygn. akt I C 519/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017r

Sąd Rejonowy w Ropczycach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Midura

Protokolant: Barbara Mazek

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2017r w Ropczycach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko I. N.

o zapłatę kwoty 949,29 zł

I. oddała powództwo,

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 519/16 upr

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Ropczycach z dnia 6 lipca 2017r.

sygn. akt I C 519/16 upr

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 28 września 2016 r. powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenia w nim, że pozwana I. N. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 949,29 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 823,69 zł od dnia 29 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podnosił, że pozwana I. N. w dniu 3 grudnia 2015 r. zawarła z powodem umowę kredytu na zakup towarów/usług nr (...), w ramach której pozwana otrzymała kredyt w wysokości 823,69 zł. Pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu zgodnie z harmonogramem. Pozwana pomimo wezwań nie wywiązała się z obowiązku spłaty, w związku z czym po upływie terminu płatności, całość zobowiązania stała się wymagalna z dniem 3 sierpnia 2016 r. Powód wezwał pozwaną do zapłaty pismem z dnia 29 kwietnia 2016 r.

Powód wskazywał, że na należność dochodzoną niniejszym pozwem składały się zobowiązania z umowy kredytu wskazane w wyciągu z ksiąg banku z dnia 28 sierpnia 2016 r., tj. kwota 823,69 zł – należność główna, 60,60 zł – kwota stanowiąca różnicę pomiędzy sumą odsetek umownych naliczonych w związku z udzieleniem kredytu w kwocie 31,19 zł naliczonych od dnia zawarcia umowy tj. 3 grudnia 2015r i odsetek karnych w kwocie 29,41 zł naliczonych od dnia 3 stycznia 2016 r., a sumą odsetek zapłaconych przez pozwaną w wysokości 0 zł oraz kwota 65 zł z tytułu kosztów, opłat i prowizji. Powód domagał się również zasądzenia odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 823,69 zł od dnia 29 sierpnia 2016 r., tj. od dnia następnego pod dniem wystawienia wyciągu z ksiąg

rachunkowych banku, z zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość tych odsetek nie może w stosunku rocznym przekroczyć wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Jako dowody na poparcie swoich twierdzeń, powód wymienił: umowę z dnia 3 grudnia 2015 r. nr (...), tabelę opłat i prowizji obowiązującą w banku w okresie zawarcia umowy wraz z historią kredytu, wykaz czynności obciążających rachunek a naliczonych jako koszty, opłaty i prowizje, tabele wskazującą wysokość oprocentowania operacji związanych z korzystaniem z kredytu, wyciąg z ksiąg banku z dnia 28 sierpnia 2016 r., wezwanie do uregulowania należności z dnia 28 kwietnia 2016 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru z dnia 13 maja 2016 r.

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny, sygn. akt VI e-Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę według właściwości ogólnej. Pismem z dnia 28 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Ropczycach wezwał pełnomocnika powoda m.in. do przedłożenia dowodów wymienionych w pozwie pod rygorem ujemnych skutków dowodowych. W odpowiedzi na wezwanie Sądu pełnomocnik powoda przedstawił dowody w postaci wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 28 sierpnia 2016 r., terminarz spłat, wezwanie do uregulowania należności z dnia 28 kwietnia 2016 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Powódka nie złożyła odpowiedzi na pozew ani w inny sposób nie ustosunkowała się do żądania pozwu, nie stawiała się na rozprawę, ani nie żądała przeprowadzenia rozprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 sierpnia 2016 r. A. B., senior specjalista w Departamencie Egzekucji Komorniczej w banku (...) S.A z siedzibą we W. sporządziła wyciąg z ksiąg banku, stwierdzający, iż w księgach tegoż banku znajduje się zadłużenie I. N. na łączną kwotę 949,29 zł. Na wskazaną kwotę składały się: kwota 823,69 zł z tytułu należności głównej, kwota 60,60 zł z tytułu odsetek, kwota 65,00 zł z tytułu kosztów, opłat i prowizji. W wyciągu wskazano, że zadłużenie wynika z umowy kredytu nr (...) zawartej w dniu 3 grudnia 2015 r. Kredyt miał być spłacany ratalnie wraz z odsetkami w 8 ratach, w przypadku nieterminowej spłaty naliczane miały być odsetki karne w wysokości 10% w skali roku. Miesięczna rata spłaty kredytu wynosić miała 106,86 zł, zgodnie z „tabelą spłat” sporządzoną przez w/w osobę.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2016 r. pracownik banku wezwał powódkę do zapłaty należności w łącznej wysokości 480,27 zł. z tytułu umowy nr (...) z dnia 3 grudnia 2015 r.

(d. wyciąg z ksiąg banku z dnia 28.08.2016 r., k. 17,

tabela spłat, k.18, wezwanie do uregulowania należności wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 19-20)

Przedłożony wyciąg z ksiąg banku stanowi dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dane ujmowane w księgach rachunkowych banku oraz w wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika. Pismo nazwane „tabelą spłat” stanowi dowód tego, że osoba, która je sporządziła złożyła oświadczenie o określonej treści.

Przedłożona kserokopia wezwania do zapłaty z dnia 28 kwietnia 2016 r. nie została poświadczona za zgodność z oryginałem, brak również dowodu na to, że zostało sporządzone przez osobę uprawnioną do reprezentacji powoda. Powyższe wezwanie do zapłaty obejmuje jedynie część wierzytelności dochodzonej w pozwie.

Sąd zważył co następuje:

Zobowiązanie definiuje się powszechnie jako stosunek prawny, polegający na tym, że jedna osoba (wierzyciel) jest uprawniona do żądania spełnienia świadczenia, natomiast druga (dłużnik) obowiązana jest to świadczenie spełnić.

W przedmiotowej sprawie, w myśl ogólnych zasad to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających roszczenie.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, iż powód nie wykazał, jakiej treści zobowiązanie łączyło powoda z pozwaną. Powód nie przedłożył umowy kredytu bankowego, ani tabeli opłat i prowizji obowiązującej w banku w okresie zawarcia umowy wraz z historią kredytu, ani wykazu czynności obciążających rachunek a naliczonych jako koszty, opłaty i prowizje, tabeli wskazującej wysokość oprocentowania operacji związanych z korzystaniem z kredytu. Brak też dowodu, że pozwana zaakceptowała warunki kredytu oraz zobowiązała się do jego spłaty na warunkach określonych w pozwie.

Dowodem treści łączącego strony zobowiązania nie może być wyciąg z ksiąg banku. Zgodnie z treścią art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U.2016.1988) moc prawna dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1 (czyli ksiąg rachunkowych banków i sporządzonych na ich podstawie wyciągów oraz innych oświadczeń podpisanych przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzonych pieczęcią banku), nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Wyciąg z ksiąg bankowych ze swojej istoty ma charakter deklaracyjny. Jako taki (sporządzany ex post) nie może z przyczyn oczywistych stanowić bezpośredniego dowodu treści umowy. Jakkolwiek nie można a priori wykluczyć na podstawie wyciągu z ksiąg banku formułowania domniemań co do poprawności ustalenia salda, to dowód taki oceniać jednak należy zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. przy uwzględnieniu całokształtu materiału procesowego poddanego pod osąd (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt I ACa 1182/15 LEX nr 2107460).

Ponieważ powód nie udowodnił, iż przysługuje mu wobec pozwanej roszczenie objęte żądaniem pozwu, należało orzec jak w pkt I wyroku na podstawie art. 353§ 1 i 471 kc oraz 3, 232, 244§ 1, 245, 339 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§ 1 kpc.

Sędzia Sądu Rejonowego

Elżbieta Midura